

това отношение били много строги), ако си вардя постигъ, като всѣки добъръ християнинъ, (защото котленитѣ, щомъ усѣтятъ учителя, че блажи, тутакси го изпжждали): ако си изпълнявамъ учителската си длъжностъ точно и съвѣстно, както е било тамъ до сега, да работи учителя съ три класа само сутринъ отъ 8—12 часа, а подиръ обѣдъ отъ 2 до 5, или по турски отъ 12 до 4 и отъ 7 до 10 лѣте, а зиме отъ 3 до 7 и отъ 9 до 12, ако бжде строгъ къмъ ученицитѣ си (пъкъ азъ естествено съмъ благъ и поучителенъ), ако не дамъ никакви причини на селянитѣ за злословие, а повече за похвала и да ме обичатъ ученицитѣ ни, тогива знамъ, че ще прекарамъ добре. Инакъ не трѣбва да чакамъ нѣщо добро. Ето, приятелю, моето вѣрую и моя принципъ. Дай Боже да излѣзе на добро! Съ Богомъ и добро виждане“.

Твой искренъ до гробъ приятель
Савва Хаджи Илиевъ Евкарпидисъ.

Отъ цѣлото това писмо прозира дълбокото желание и високиятъ патриотизъмъ на младия ентузиазиранъ за работа младежъ. Какво по-хубаво отъ това, въ момента когато стѣпва на прага на живота, да начертае цѣлата своя програма за дейность между ученици и народъ, за да служи за примѣръ и подражание на еднитѣ и другитѣ? Той ясно вижда тежестъта на своята задача и нейното значение за живота.

И, наистина, Доброплодни се явява на връхъ Петровденъ въ Котелъ, дето, придруженъ отъ най-виднитѣ тамъ хора, отива въ черквата и училището. Въ черквата изпѣва херувикото. Всички първенци го отвеждатъ въ опредѣлената му квартира въ дома на Хаджи Димча. Между многото първенци, които сж го придружавали е билъ и най-първиятъ човѣкъ на Котелъ, Хаджи Петъръ Хаджи Матеевъ, всички свещеници и много приятели на Раковски и неговия родъ, хора „истински патриоти, които тайно действуваха за освобождението“.

Посрѣдъ тия условия младиятъ учителъ подема усилена работа. Той е въ непрекъснати връзки съ Гаврила Кръстевича и се съвещава писмено съ него по много въпроси и по учебната програма. При него идва често Раковски и уговарятъ да „надѣхва ученицитѣ си въобще съ патриотизъмъ и смъртъ за отечеството и да ги разпаля за наука, което се вкорени въ сърдцата на повечето ученици“. Съ Доброплодни се срѣща К. Фотиновъ, Ив. Богоровъ и всѣка важна личностъ, която е посетила въ негово време Котелъ. Узнава той за тайно съхранявания ржкописъ отъ Паисиевата история въ